

Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBI BEZBJEDNOSTI
SEKTOR SLUŽBE DRŽAVNE BEZBJEDNOSTI
T U Z L A

SR *w* dg ✓
DRŽAVNA TAJNA

/registerski broj/

/datum evidentiranja/

Linija rada: 02
Op.radnik: 405

Broj: 14-1800

Dana: 20.10.1995.godine

SLUŽBENA ZABILJEŠKA O INFORMATIVNOM RAZGOVORU

IZVOR: SALIHOVIĆ SELVID, sin Lutve, rođen 7.11.1978.godine u Zalužju, opština Bratunac, učenik, trenutno smješten u Kladnju u ul. M.Tita.

Podaci se odnose na izvorovo zarobljavanje i boravak u logoru Batković.

Sastanak je održan 11.10.1995.godine u vremenu od 10,00 do 12,00 časova u prostorijama Sektora, na našu inicijativu.

Troškova sastanka nije bilo.

00371738

Zabilješka se podnosi 12.10.1995.godine.

II

Razgovor je obavljen u cilju proširivanja saznanja o počinjenim ratnim zločinima nad stanovništvom demilitarizovane zone Srebrenice.

III

Izvor je dana 11.7.1995.godine krenuo iz Srebrenice prema Buljinu, a pred poštom u Srebrenici, oko 12,00 časova, poginuo jedan stariji čovjek, izvoru nepoznat od dejstva agresorskog snajpera. Prema riječima izvora, niko ga nije obavijestio o pravcu i načinu povlačenja, već se on priključio ostalom narodu koji se spontano povlačio prema Buljinu.

Na Buljinu je izvršeno postrojavanje vojske i civila /oko 12000 lica/ i formirana je kolona na čijem čelu su bili pripadnici Armije i predstavnici vojnih i civilnih vlasti Srebrenice, osim brskog bataljona sa Ejubom Golićem koji je ostao na začelju kolone.

Izvor se u trenutku kretanja sa Buljinu uključio u prvi dio kolone i u koloni je išao sve do mjesta gdje je bila postavljena prva četnička zasjeda na putu izmedju Šiljkovića i Kravice.

Izvor je prvu zasjedu prošao u koloni, a zatim je čuo da mu je brat ranjen, pa je ostao iza kolone da sačeka i lica koja su ostali iza kolone i kojih su nosili ranjenike. Osim izvora još oko 150 civila je ostalo iza kolone da sačekaju ranjenike. Do 16,00 časova 12.7.1995.godine, poslije prve zasjede, iznešeno je preko

30 ranjenika, a izvor je nosio ranjenog Amira iz Zalužja do Kaldrmice. U Kaldrmici su naišli ponovo na četničku zasjedu i u trenutku kada su četnici okružili mjesto Kaldrmice u istom se nalazilo oko 200 lica i oko 70 ranjenika. Izvor se tada zajedno sa Amirom i Naserom Džananovićem iz Zalužja i jednim starijim, njemu nepoznatim čovjekom iz Jošave odvojio od preostalog naroda i ranjenika i izvukli se iz obruča. Na susjednom brdu su sustigli jednu grupu od 50 ljudi medju kojima je bio izvjesni "Čupo" iz Vlasenice koji je poznavao put za Tuzlu.

Sa tog brda izvor je krenuo sa grupom od 50 ljudi prema Udrču. Na putu prema Udrču, neposredno pred prelazak asfaltnog puta, Čupo je, od lica iz grupe, tražio bilo kakvo naoružanje ako iko posjeduje da mu da, da on na čelu kolone bude naoružan. Tada mu je Asim Džananović dao pištolj, pošto nisu imali drugog naoružanja. Tada je Čupo rekao da se grupa lica podijeli u dvije manje grupe, kako bi lakše prešli asfalt. Oko dvadeset lica krenulo je sa Čupom u prvoj grupi, dok je grupa od 30 lica ostala ispred asfalta. Preostala grupa u kojoj je bio i izvor čekala je izvjesnog Čupu da se vrati po njih, i pošto se Čupo nije vraćao oni su tek narednog dana prešli asfalt i nakon 2 dana putovanja stigli su na Udrč, odnosno 15. ili 16.7.1995. godine. U trenutku izvorovog dolaska na Udrču je bilo oko 100 lica iz Srebrenice. Poslije odmora, koji je trajao oko dva sata, izvor se sa Asimom i Naserom Džananovićem, odvojio od naroda i krenuo sa Udrča prema Baljkovici.

Na putu od Udrča do Baljkovice izvor nije nailazio na četničke zasjede, ali je pored puta vidio nekoliko stotina njemu nepoznatih leševa, koji su se nalazili kako na samom putu tako i pored puta i sa jedne i sa druge strane. U blizini Baljkovice izvor je sustigao oko 200 lica koja su pokušavala proći kroz četničke linije. Nakon dva dana bezuspješnog pokušavanja prolaska kroz četničke linije, zatečenom narodu u blizini Baljkovice obratio se izvjesni Suad zv. Sux iz Kazana, odnosno iz Srebrenice i predložio da sva naoružana lica idu u proboj, a da nenaoružana lica sačekaju i da krenu za njima kada čuju pučnjavu. Sa Suadom je otišlo oko 30 lica, dok se ostali narod razišao na sve strane iz razloga ne povjerenja u Suada.

Tako su izvor, Naser i Amir krenuli, paralelno sa linijama razdvajanja, prema Karakaju, pokušavajući preći linije razdvajanja.

Izvor je idući pored linija stigao u Petkovce, gdje ih je na rovu u Petkovcima, dana 23.7.1995. godine zarobio jedan agresorski vojnik, star oko 37 godina, visok 190 cm, crn, pročelav. Lice koje ih je zarobilo odmah je telefonom javio komandi u kasarni u Karakaju, da ima zarobljenih i da mu pošalju prevoz. Poslije telefoniranja, pozvao je izvjesnog Rankića koji je star oko 35 godina, smedj, čelav, ponizak, da dodje sa rovom. Kada je Rankić došao, odmah je izvadio nož i rekao "jestel ih zarobili da ih koljem", a zatim je krenuo prema zarobljenicima. U njegovoj namjeri spriječio ga je jedan stariji čovjek, visok 170 cm, crn i mršav, rekavši ne diraj djecu, šta oni znaju i nisu ti oni krivi, vidiš da su bijeda. Zatim je taj čovjek zarobljenim licima donio ručak. Kroz razgovor sa zarobljenim licima taj čovjek im je rekao da su imali sreće što nisu izašli na rov gdje se nalaze braća Lazići, jer bi ih oni odmah poklali bez razmišljanja.

Nakon kraćeg zadrežavanja u Petkovcima, lice koje je zarobilo izvora, Nasera i Amira, vezalo im je ruke žicom, dok se starac ponovo protivio i žicu im je olabavio na rukama, a zatim ih je kamionom sproveo u Karakaj u krug fabrike "Vezionica". Po dolasku pred "Vezionicu", prišao im je jedan vojni policajac, star oko 18 godina, plav, visok 160 cm, a zatim ih je odveo u jednu prostoriju, na kojoj nije bilo prozora, a u toj prostoriji su bili vidljivi tragovi krvi, a u prostoriji nije bilo nikoga.

Nakon izvjesnog vremena u prostoriju, medju zarobljene, su došla dva NN agresorska vojna policajca od kojih je jedan star oko 45 godina, plav, visok 160 cm, a drugi je bio star oko 25 godina, visok 170 cm, mršav i srednj. Oni su sa sobom donijeli neke spiskove i kako su kojeg zarobljenika pitali kako se zove i preziva, odmah su ta imena trašili u spiskovima i pitali ima li ko iz Cerske i Kamenice. Pošto njihova imena nisu bila na spisku, policajci su otišli. Istog dana oko 21,00 časova u istu prostoriju su dovedeni, Dedić Sulejman iz Skugrića, Husić Sabahudin iz Skugrića, Husić Šaban iz Vlasenice i 1 NN lice iz Sučeske, a pola sata kasnije doveden je i Husić Mirsad iz Biljače. *Vezionik - W*

24.7.1995. godine oko 9,00 časova svu osmoricu zarobljenih, agresorski vojnici su povezali liscicama, a zatim su im oči povezali i naredili da se penju na kamion. Prilikom penjanja na kamion izvjesno lice iz Sučeske, nije mogao da se popne na kamion, pa ga je agresorski policajac udario 5-6 puta, a pošto su oči bile vezane izvor nije vidočno ga je udarao, ali je čuo udarce.

Tog dana zarobljenici su prevezeni u logor Batković. Izvor je kasnije čuo od Asima, da je vidočno u kasarni u Karakaju jednog Rusa, dok su ga izvodili da počisti kancelariju i da ga je Rus pitao koliko ima godina.

25.7.1995. godine izvora i Asima Džananovića u logoru Batković izvela su dva lica na ispitivanje. Ta lica su bila u plavim odijelima a došli su bijelim golfom na kojem je pisalo DB.

Jedan od njih je star oko 27 godina, visok 175 cm, ima crnu kovrdžavu kosu, a drugi je star oko 30 godina, visok 160 cm, srednj.

Izvora su pitali kad je i gdje je zarobljen, da li je pripadnik armije, gdje su mu ostali članovi porodice, ko su komandiri jedinica Armije RBiH u Srebrenici, gdje se sada nalaze itd. Izvora nisu tukli, a izvor nije bio očeviđac ni jednog ubistva u logoru. *Uz te je odgovorno ne potvrđeno putovanje*
Za vrijeme boravka u logoru izvor je išao na radnu obavezu u Novo Selo gdje je kupio krompir.

Izvor je od izvjesnog Šabana iz Vlasenice, koji se i sada nalazi u logoru, čuo da je Šabanu, dok je radio u "Žitoprometu" pričao izvjesni vozač iz Vlasenice da u Milićima u nekoj fabriči ima logor, te da je obećao Šabanu javiti da li ima ko od njegovih rođaka u logoru u Milićima.

Prema izvorovim riječima u logor Batkovići su dovedena 146 lica iz Srebrenice i svi su registrovani.

Medju licima koja su ostala u logoru izvoru su poznata sledeća lica: Džananović Dževad iz Zalužja, Džananović Asim iz Zalužja, Hasanović Samed iz Zalužja, Hasanović Almir iz Žanjeva, Malkić Hamza i Hamdija iz Osata.

IV

Izvor u fazi provjere, podaci djelimično provjereni. U narednom periodu planiramo obaviti razgovore i sa ostalim licima koja su putem razmjene stigla iz Batkovića, u cilju potvrđivanja dobivenih saznanja.

V

Ocjene, mišljenja i sugestije nadležnih starješina.

21.10.1995. MZ

DOSTAVLJENO: 1 x Odjeljenje 02

00371740

1 x OA Sektora SDB Tuzla